

overordentlig Interesse for at faae et saadant Anlæg; men dette var mislykket, dengang det egentlig forelaa, saa at der altsaa maa begyndes forfra, idet der naturligvis ikke er Tale om at forsøge paa at holde Nogen fast ved den Tegning, der er foregaaet tidligere. Men da jeg havde den Overbevisning, at man paa Egnen har det Ønske, at der skulde være en Bane fra Aarhus til Odber, imødekam jeg et Ønske hos denne Egn derved, at jeg muliggjorde Anlægget af en saadan Bane, naar Konjunkturerne tillade det. Endvidere har jeg villet stille det hele Anlæg hen som en fuldstændig Lokalbane, og det er Grunden til, at jeg ikke har villet sǔie den Bemærkning til, at den skulde udmunde i Statsbanen; jeg vilde nemlig se, hvorledes Regjeringen vilde stille sig til en Bane, der absolut maatte betegnes som en ren Lokalbane, uanset hvad den kunde tilføre Statsbanenettet. Dernæst er det Mening, at man ønsker at faae de almindelige Begunstigelser, der ere givne alle andre Jernbaneanlæg, men af direkte Statstilskud ikke Mer end Halvdelen af Expropriationssummen. Ganske vist haabede jeg, at den anden Halvdel maatte blive udredet af Provindsen, og det forekommer mig, at, da den Egn, her er Tale om, jo har bidraget Sit til alle andre Jernbaneanlæg, kunde det ikke være ubilligt, om man ogsaa indrømmede den et saadant Bidrag. Jeg har dernæst sat en saa kort Frist haade for Koncessionens Meddelelse og Banens Anlæg, fordi jeg mente, at det var det vigtigste, at det kom til snart at vise sig, om der var nogen Trang og Nyst til at gjøre Noget for at faae denne Bane. Thi dersom det skulde vise sig, at en saadan Trang ikke var tilstede, vilde jeg ikke, at Loven skulde staa som en Hindring for, at der kunde udkomme en Lov af en anden Art, nemlig med større Statstilskud, naar Lidenne maatte føre det med sig, at det kundeeholdes. Dette er i Korthed Grundene til mit Forslags Fremkomst og Mening, dermed. Hvis en eller anden lille Unsiagtighed skulde være indløbet derved, at saamange Love skulde paa eengang tages med i Betragtning, beder jeg det undskyldt; men da jeg aldrig havde tænkt mig Andet, end at dette Lovforslag nødvendigvis maatte i Udvalg, da man ellers ikke vilde kunne opnaa at faae at vide, hvilke Fordringer Regjeringen vilde stille til et saadant Anlæg, vidste jeg ogsaa med mig selv, at, skulde der være indløbet en lille Unsiagtighed, kunde den med Lethed blive rettet; men, som sagt, skulde jeg have gjort mig skyldig i nogen Unsiagtighed, beder jeg det undskyldt. Det kan jo heller ikke være nogen virkelig Hindring for at fremme Sagen videre, idet det, som sagt, ikke kan være Andet end af Interesse for Landet at faae at vide, hvilke Fordringer Regjeringen vil stille til Anlæg af Baner af denne Art. Det

ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) fremkom blandt andre Bemærkninger ogsaa med denne, at jeg havde sigtet til og oplyst af en Betænkning fra et tidligere nebsat Udvalg en Sætning, som var til Støtte for min Betragtning af den hele Sag og Betimeligheden af, at den fremkom. Saa sagde det ærede Medlem, at det var et Udvalg, der havde havt den Stjæbne at faae sine Forslag viste tilbage til nærmere Overveielse; men det ærede Medlem har ikke godtgjort, at det kan svække Betydningen af det Punkt, hvori jeg har paaberaabt mig denne Betænkning. Thi det eneste Punkt, hvori jeg har paaberaabt mig den, er med Hensyn til det Spørgsmaal, om man helst skulde overlade alle Baners Anlæg til Staten, eller om man skulde gaa til delvis, navnlig for de lokale Baners Bedkommende, at lade det ske ved privat Initiativ, og om dette Punkt var baade Flertallet og Mindretallet, efter hvis Forslag Lovforslaget blev vist tilbage til Udvalget, enige. (Tauber: Nei!) So, det er en Feiltagelse. (Tauber: Nei!) Sa, jeg er saa forsigtig, at jeg har taget Dokumenterne med, saa jeg skal vise det ærede Medlem, at saadanne løse Paastande ikke kunne fremsføres her ligeoverfor mig. Den ærede Formand tillader maaste, at jeg oplæser nogle saa Snar af den paagældende Betænkning. Jeg kan med Hensyn til Flertallets vidtløftige Betænkning for Størstedelen henvise til, hvad jeg allerede har læst op een Gang her, hvilket altsaa vil findes i Tidenden; det skal jeg ikke opholde mig ved, men kun fremhæve dette enkelte Punkt deraf. Det hedder da i Betænkningen Sp. 1135 i Tillæg B. for 1876—77: „Endvidere vil det heraf fremgaa, at Flertallet ikke kan udtale sig for en udelukkende Anvendelse af det af Regjeringen foreslaaede System. Der kan paa flere Punkter i Landet være saa store, lokale og tilbørlige kommunale Interesser knyttede til Jernbaneanlæg, at der, uden at der fornødtigvis kan være Tale om Statsbaneanlæg, kan være gyldig Grund for Staten til at komme slige Foretagender til Hjælp. Som naturlige og nærliggende Exempler skal man her anføre de projekterede Jernbaneanlæg fra Skive til Glyngøre, fra Odber til Aarhus og efter Fleres Formening fra Nørre Sundby til Aarsaa.“ (Tauber: Det er Flertallet!) Sa, det er Flertallet; det er altsaa af den Mening, at det er saadanne Baner, der kunne anlægges efter det System, jeg her foreslaar anvendt. Saa hedder det videre: „De fleste Medlemmer af Udvalget ere af den Formening, at, hvor en levende og offerberedvillig Interesse i saa Henseende maatte vise sig paa Egne, der ved Statsbanenettet ere forholdsvist lidet begunstige“, . . . (Tauber: Sa, det er Flertallet). Jeg skal snart komme til